

Willy Haram, 30.09.2025

Elever vasser i frykt og kriminalitet

Jeg er lærer ved Rælingen videregående skole. Det har jeg vært de siste tre årene. Det som skjer ved vår skole og andre skoler i Lillestrøm/Lørenskog er svært ille. Elevene får ikke den undervisningen de skal, de lever i en utrygg skolehverdag og lærer seg å bøye av for kriminell justis.

Vi har en gruppe med elever på skolen som driver kriminell virksomhet. De kjøper og selger narkotika i skoletiden. De flyr ut og inn av klasserommene, oppholder seg i ganger og i kantinen. Mens vi som lærere bare kan loggføre hendelsene og føre fravær. Om de bikker 10 prosent fravær i et fag, spiller det ingen rolle for dem. De er sammen med gjengen og markedet sitt, og vil ikke gi slipp på den lovfestede skoleplassen sin. Ledelsen ved skolen har satt inn flere gode tiltak og har vært gode med å følge opp disse elevene med samtaler, dokumentasjon og så videre. Men rettigheten til elevene er så sterk, at noe av det kraftigste vi kan gjøre er å pålegge de et skolebytte. Da flytter vi bare problemet over til en annen skole. Frykten og gjengkulturen får fortsatt regjere. Dette er ikke bare et problem på vår skole, men hele Stor-Oslo.

Dere aner ikke hvor vondt det er å se elevene som opplever denne frykten i klasserommet. De krymper seg. De vet også at disse elevene har et stort voldspotensial. Snitcher-kulturen står sterkt. Ingen tør å si noe om disse. De vil bare bære usikkerheten og frykten selv. De prøver så godt de kan å beskytte seg selv og holde seg unna, men de greier det ikke. De er fanget i en norsk skole som har sluppet de kriminelle bandene inn i en lekegrind der ingenting har ordentlige konsekvenser.

I dag var det en av mine elever som løy og sa at han tilhørte en annen gruppe som hadde fått lov til å jobbe på biblioteket. Jeg tok han til side på gangen og spurte hvorfor han prøvde å lyge til meg på den måten. Han sier da at han ikke vil være på gruppe med en av disse kriminelle guttene. Når jeg spør han om han er utrygg, så skjer det som gjør så vondt å se på. Han prøver å komme seg unna spørsmålet. Han vil eller kan ikke være ærlig med meg. Han leter etter ord og ser meg i øynene. Han trenger ikke å si noe mer. Han er nær på å gråte samtidig som han er opprørt. Samtalen sluttet der. Jeg sa til han at han skulle slippe å være på gruppe med han kriminelle gutten.

Dette skjer hver dag dere!!! Elever som blir presset til å omgås kriminelle elever som ikke har noen intensjoner om å jobbe med fag på skolen. De dreper ethvert klasse miljø de er inne i. De er kjipe, frekke og utøver sosial makt overfor vanlige elever som ikke er vant til slik oppførsel. Elevene i disse klassene lever i frykt og usikkerhet hver dag.

Hvor blir dere av!!! Dere må hjelpe oss. Dere må hjelpe disse elevene!

Og for å ikke snakke om oss lærere. Vi går og vasser i elevenes elendighet samtidig som vi må håndtere disse kriminelle elevene og vår egen psyke. Det er helt rystende å oppleve dette i Norge i 2025. Dere må gjøre noe nå. Dette går ikke lenger. Mange før meg har skreket høyt om dette, men det skjer ingenting. Vi har en generasjon med elever som har en utrygg skolehverdag, mens disse kriminelle elevene har rettigheter som sikrer dem i å

kunne plage andre så lenge de ønsker. Hva er dette for opplegg? Hvordan har vi ordnet oss så dårlig!

Hadde dere vist hvor ille det er, så hadde dere aldri latt dette skje. Dere må stramme inn politikken, dere må finne løsninger der disse elevene får en annen opplæringsarena. Dere må slutte lukke øynene for det som skjer. Vi snakker om kriminelle gjenger som styrer det sosiale miljøet på de videregående skolene. Makten til lærere og skolesystemet er så svakt, at de bare kan fortsette, år etter år, mens elevene og vi lærere får det jævligere og jævligere.

Alt vi har lært i pedagogikken er bortkastet i møte med denne skolehverdagen. Vi kan ikke drive med læring når elevene er utrygge. Dere må sette inn tiltak slik at vi kan beskytte de andre elevene og oss selv som lærere. Hensynet og rettighetene til enkeltelever har fullstendig overskygget fellesskapet og oss som jobber i skolen. Det er på tide at pendelen svinger tilbake.

Og hvor blir det av foreldrene? De kan umulig vite hvor ille det faktisk er. Hvorfor holder de ikke barna sine hjemme? Ingen av oss lærere ville hatt barna våre i en av de værste klassene på skolen. Vi har snakket om alt vi ville gjøre for å stoppe dette, om det var våre barn som ble utsatt for en slik hverdag. Men nå sender jeg denne meldingen til dere politikere på vegne av elevene som ikke har foreldre som sier ifra. Elevene våre lider selv om de ikke sier noe hjemme! Jeg ser det hver dag. Dere må gjøre noe. Det haster!